

Kemal Demir 2

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kemal Demir 2

İzmir'de yaşıyor. Evli ve iki çocuk babasıdır. Süleyman Demirel Üniversitesi Kamu Yönetimi lisans ve Bakırçay Üniversitesi İşletme MBA mezunudur sahiptir.

Müzik ve Edebiyat ile ilgilenmektedir.

Neyzen olup bir adet öykü ve bir adet deneme kitabı yayınlanmıştır. Şiir ve öyküleri bir çok dergide yayınlanmıştır.

Ađrılar Hep Bu Yüzden

Hep sakladığın yerden korkarsın
Saklandığın yerde vurulursun gün gelir
Sakındığın yeri arar durur senden habersiz o meşhur çöp tanesi
Batınca anlarsın sakınmakla da olmadığını.

Kaçamakla kurtulurum zannedersin.
Bilmezsın ki arkana yapışıkır.

Ruhun yolculuğunda hep geride hep yorgun kalır bu yollar
Çoğu zaman yorgun yolcuların uğrak yeri
Gelenler nedense hep bir yılgın ve bıkkın olur
İstasyonu ise hep ıslak hep paslı.
Oysa tazeyken bir çay içimlik inilse bu istasyonda
Ne yorgunluk ne de maalesef ile biten bir mısra olacak hayatlarında
Bu girdap sonda gelene son istasyondur.

Hep aynadan görünene oynadılar, ayna her zaman yorumsuz ve tarafsız olandır.

Kemal Demir 2

Biletsiz Kuşlar

Unutmak istersin kendini; soğuk ve kuskün bir otobüs terminalinde
Biletsiz kuşlar uçuşur, ardı ardına ve hiç bakmadan birbirlerine
Vakitsiz denir buralarda, geç kalmış boynu bükük her bir sefere
Muazzam ama ruhsuz ve mutsuz şehirlerin,
İnilecek tüm duraklarına asmışlardır;
Anarşist şairlerin, kafataslarından sızan yarım kalan tüm şiirleri...
Ruhsuzlar bakamaz yazmaya kalksan, gayriresmi bir şekilde bulutların üzerine
Kim bilir nerenin kolluk kuvveti alır da götürür seni
Gömer dünyanın en gözde mezarlığına.

Biletsiz kuşlar uçuşmaya devam ederler bu arada
Otobüs terminallerinde tüm unutulmuşların üzerinde
Sen olsan da olmasan da...

Kemal Demir 2

Canavar

Daha fazladır aslında yalnız gördüğün ne varsa
Belki çok daha fazla
Biri görünür...
Tek gözün açıksa
Diğeri arkadâ pusuda
Diğerinin yerine geçer çoğu zaman bir diğeri.
Öbürü saklanır utancından.
Görünen galip gelenidir oyunun.
Sen bir şey görmeyen bin gözlü canavar.

Kemal Demir 2

Da-yanmak

Dayanmak... Neresinden bakarsan bak
Acı bir kelimedir.
Acının rengini kırmızı ile gösterse de hep
Kömür gibidir rengi oysaki, kapkara...
Dayanmak hem acı hem karadır.
Nihayetinde yanmak var ya kelimenin içinde.
Mesele zor değil de kor gibidir aslında.
Bir damlası bile değse gözyaşının
Rastgele unutulmuş herhangi bir acıya
Sen hele bir de gör o zaman o uykucu yanardağı.
İzahı kolay gibi gelse de,
Yaşamayı ölümcül imtihan bir cinsindedir.
Dayan derken bile birilerine, bin kere düşün.
Aklına hiç gelmese bile
Dayan derken " yan " dersin.
Çekip gidersin.

Kemal Demir 2

Değse

Sımsıkı bir ağaca sarılmaksa yaşamak;
Eksik olmaz kabuk yaraları hiç ellerinden.
Batsa da gözlerine kendini bilmez bir dal parçası
Rastgele bir yaprak gelip de silmez gözyaşlarını.
Silmezse utanır mı bir yaprak, hiç kökünden
Duydun mu, koca bir Çınar döner mi hiç sözünden
Ne dal, ne yaprak ne de dışlanmış bir kabuk
Gördün mü ayrı yaşar mı hiç özünden.

Uzatsan ellerini değse gök kubbeğe
Şöyle olabildiğince dik ve mağrurca
Açsan göğsünü yeni emekleyen bir güneşe
Küskün bir buluta ya da kızgın bir yıldıza
Bir de değse ellerin çocukluğuna
Yüzüne bir tebessüm değse mesela
Yalanı dolanı bir çırpıda eğip bükse
Kapatsan gözlerini "Aşk" fısıldasa sadece
Benim için değdi mi yaşadığına dese
Ne kabuk yarası acıtır ellerini işte o zaman
Ne de bir dal parçası gözlerini.

Kemal Demir 2

Dökülürsün

Dökülürsün
Mevsimine aldırışsız
Beklemeye mecali kalmamış
Dalına, ağacına, köküne küskün
Kurumaya bile sabırsız
Suyuna küskün
Toprağına, güneşine, yağmuruna, havasına küskün
Dökülürsün
Deme böyle büyük büyük
Gün gelir sen de
Eyvallahsız dökülürsün.

Kemal Demir 2

Kalbimin İnadına

Dalından düşmek üzere olan
Yaprağına aşık,
Eski bir ağaç gibiyim.
Kırmızı utangaç yanaklarımla
Sonbahara küfreden
Asi bir aşık gibiyim.
Seni yazıp gönderiyorum,
Postaya verilmemiş tüm
Kalbi kırık mektupların hatırına.
Şimdi tüm kabuslarım cebimde artık
Korkmuyorum artık korkmaktan.
Sana seni yazıyorum tüm korkuların inadına:
"Ey saçları sarı, ince telli,
İnce belli, gamzesi benli kız.
Rüyamda gördüm seni:
Yanağında kiraz
Dudağında biraz
Öpücük unutmuşlar."
Kalbimin inadına...

Kemal Demir 2

Mevzumuz Yaşamak

Mevzumuz yaşamak be kardeşim.
O meşhur;
A noktasından B noktasına gitmek işte.
Tüm mesele bu değil mi?
Bir yol seçmeliymişsin, bıraksınlar ulan bu safsataları.
Yolun ta kendisi sensin anlasana be kardeşim.
Beklentideymişsin. Olma!
Bekleme, bekletme, beklentiye girme.
Emanet kul nefesini verme başkasına kiraya.
Nefes bu beklemez fazladan üç beş dakika kimse için.
Endişeliymişsin.
Olacak olan oluyor, sen kendini bil, bu sana yeter kardeşim.

Kemal Demir 2

Not

Yarım yamalak bir gökyüzü
Ne mavisi, beyazı ne karası belli
Bir temiz orası var bana göre
Göge bakmayı severim halbuki
İyi gelir böyle anlarımda oysa bana
Bugün sevmedim de rengini
Yeryüzüne özenmiş sanki , bir başka kirli bugün
"Ayaklar altındaki yeryüzüne özenme sakın" diyorum
Uzandığım yerden göge sesleniyorum, asice...
Daha sözüm bitmeden,
Bir kuş gagasından buruşuk bir kağıt düşüveriyor alnımın tam orta yerine.
Korkuyla, heyecanla bir telaş okuyorum:
"Yanlışsın "diyor bana : "O kadar beyaz ve maviyim ki hiç olmadığım kadar, ayna olmak
istedim bugün sadece sana. Kendini bir de bende gör diye."
Utandım.
Ne kalkabildim yerimden ne de bakabildim bir daha utanmadan gökyüzüne ...

Kemal Demir 2

Nota Kağıdı

Bir basit nota kağıdında yaşar insan.
Ve bir çoğu kesinlikle hiç bilmeden bunu.
Hayalleri gözünün gördüğü
Yaşamı nefes alıp verdiği kadar.
Başına gelen, nedense hep aynı kader.
İnce bir porte çizgisinde yürür her ömür
İnsana dair her ne varsa hep burada
Bir melodiyle doğar, onunla yaşar
Tek ve avuç izi gibi benzersiz.
Bir basit nota kağıdına yazar hayatını insan
Bazen de yazamaz.
Gizli notaları var derler alemin
Zorlasan da yazamazsın çoğu kez
Ya kalemin ucu kırık çıkmıştır
Ya da defter evde kalmıştır.
Bir basit nota kağıdına doğar insan
Melodisini keşfedip, hayatı bestelesin diye
Nakarata hiç gerek yok der şair
Yer yok, alan dar, hayat kısa..
O kuşlar uçsa da uçmasa da
Perde bu hep habersiz kapanır...

Kemal Demir 2

Sufi Aşk

Ey gözlerdeki renge ışık veren Sufi Aşk,
Söyle bana, sen hangi renklerdeyin.
Gökkuşağından bir çelenk başucumda;
İçinden sana bakmak
Sana seninle bakmak
Seninle ona yanmak
Ne rüya...

Ey yolların en sevdalı yoldaşı, Sufi Aşk,
Söyle bana hangi yolun yordamısın.
Gönülden gönüle bir yolculuk;
Yola çıkmak
Senin yoluna çıkmak
Seninle yoldaş olmak
Ne rüya...

Ey yanmış canlara nefes olan, Sufi Aşk,
Söyle sensiz nefes boş bir heves midir?
O vakit;
Seni çekmek içime
Seninle çekilmek bir gönül evine
Seninle çekilen yek bir nefes
Ne rüya...

Ey Ferhat'ların feryadına kulak veren Sufi Aşk,
Söyle bana nerede en hoş seda.
Sana varan gönüllere seyran pür sefa.
Kamışlıktan kopan, kuruyup, öldüm, bittim diyen
Boğum boğum delinirken nefsine diklenen
Önünde iki büklüm eğilen;
Neyzen olup yanmak mı sana,
Ne rüya....

Kemal Demir 2

Suskunlar Ordusu

Belirsiz bir anda
Tam bu zamanda
Suskunlar Ordusu, ah bir ayađa kalksa
Uyansa bin yıllık uykudan
Hem de aynı yaşta.
Dile gelse gökteki maviler, yerdeki fâniler
Kim ne anlatırdı kime, kim ne kadarını anlardı...
Ne değişirdi sonrasında bilinmez,
Merak bile yapayalnız şimdi burada.
Bilinir bu; unuttur insan.
Suskunlar Ordusu bilir ya bundan uyanmaz.
Bir tanesi uyanır gibi oluyor sanki , fısıldıyor;
"Bilmediđin bir sır yok, sır yaşadığını zannetmende."
Şedit bir rüzgara kapılıp gidiverdi söyledikleri,
Kimseler bir şey duymadan.

Kemal Demir 2

Şair

Kime kızdıysa
Kime sövdüyse
Kimi üzdüyse
Kimi terketdiyse
Kimi ağlattıysa
En çok onları sevmiştir şair
Kimseler alınmasın .

Kemal Demir 2

Yağlı Boya

Yağlı boyadan resmini yapsam
Bilirim bu kez maviyi kıskanırlar gözlerinde
Saçlarında sarıyı
Gülüşünde baharı
Hüznünde sonbaharı...

Yağlı boyadan aşkı yapsam da assam gökyüzüne
Dolu yağdırdılar tüm kırmızılarını üzerine
Kurumuş kan rengine alışkın
Tüm renklere hep geç kalmış bir tayfadır bunlar.
Bilirim yaparlar.

Bu sebeple;
Devamını yazmaya gerek yok bu şiirde
Yarım kalsın
Yarımı bıraktım
Bu kez de o tamamlasın
Ne çıkar.

Uzatmıyorum
Sevmem uzatmayı bilirsin.
Şimdi müebbet gelmeden tüm yağlı boya resimlere, bu vakitte
Bana müsade.

Kemal Demir 2

Yoksa Sen Yok Musun?

Tutamadıysan ellerin için yaratılmış bir eli hala
Çizemediysen avuç izinin devamını
Aşka bulaşık sırlıslıkla bir gönle
Direkt soruyorum hiç uzatmadan;
-Yoksa sen yok musun?

Bir avuç toprakta, gözlerine defnedilmek üzere
Bulamadıysan bir göz halâ kendine
Sevmek için değil de
Gömülmek için kalbine
Anladın sen onu;
-Yoksa sen yok musun?

Kızma dallarına , yapraklarına bağırma hele sakın
İçine gömdüğün suskun ağaçlardan kime ne
Sevmediysen yoksun demeye getiriyor şair
Anlamaya çalış biraz
Kabridir diyor kalplerin son durağı
- Yoksa sen halâ yok musun?

Var olmakla yok olmak arasında
Garip bir nefes alma verme sorunudur
Aslında yaşamak
Etten kemikten gayri
Bir kaç damla kandan ziyade
Sen de görünende değil
Görünmeyendedir oysaki hayatın.
Ruhunda.

Yoktan varolmak için sevmek bir doğumsa
Sancısı içine akan
Damarları patlak
Gözü kanlı
Yarım yamalak bir yarım adada yapayalnız doğmak gibi bir şey bu
Yoktan varolmaktır korkusuzca doğmak, yaşamak , sevmek
Ve en sevdiğin kalbin üzerine gömülmek
Ve aslında hiç ölmemek...

Kemal Demir 2